

MINISZTERI ÚT

PÁRATLAN OLDAL - LII. évfolyam 28. szám, 2008. július 11.

Legutóbb Kalocsán, még 1972-ben építettem a miniszteri utat. Meszelgettem a szegélyét, gereblyéztem a közepét. Hiába, mert Czinege vezérezredes nem tisztelte meg látogatásával a 32. Budapesti Ellenforradalmi Ezredet.

Pénteken csak egy kellemes szabadtéri színházi esére készültem a festői Belső-tó partján. Alig öt perc hiányzott a kezdésig, amikor három csodaszép limuzin - porfelhőt húzva maga mögé - vágódott be a színpad mögé. Csak nem Vári művésznőt és Kulka művész urat hozhatták - morfondíroztam magamban - de miért három autóval? Nem, a Miniszter elvtárs érkezett meg harminchat év késéssel. Igaz most már nem Kulikov marsall volt a társa, hanem egy főbankár vezette a népes kíséretét. (Még a végén beteljesedik a Zsirtáltos mondása: elmentek a tankok, megjöttek a bankok.) Ezeknek a maiaknak ugyanúgy derogált az egyszerű pórok számára kijelölt gyalogkapu, mint a szocializmus kiskirályának anno. Igaz, a Vezérezredes elvtárs pucájában lett volna annyi vér, hogy a színpadra is felugrattassa a Volgáját.

KGI